

Sygn. akt VII U 1443/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2017 r. w Warszawie

sprawy C. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania C. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2016 r. (znak: (...)), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu C. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Rozstrzygnięcie decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych oparł na art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że zgodnie z orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 29 czerwca 2016 r. częściowa niezdolność do pracy ubezpieczonego powstała w dniu 17 października 2013 r., a więc po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu ubezpieczenia, tj. od dnia 13 lutego 2010 r. Jednocześnie w treści ww. decyzji organ rentowy przyjął za udowodniony ogólny staż pracy ubezpieczonego w wymiarze 22 lat, 2 miesięcy i 14 dni. Wskazał także, że do stażu pracy ubezpieczonego nie zaliczył następujących okresów: od dnia 1 listopada 2000 r. do dnia 28 lutego 2001 r., od dnia 16 marca 2006 r. do dnia 31 marca 2006 r., od dnia 1 maja 2006 r. do dnia 26 czerwca 2006 r., od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 31 sierpnia 2006 r., od dnia 16 października 2006 r. do dnia 15 listopada 2006 r., od dnia 11 grudnia 2006 r. do dnia 28 lutego 2007 r., od dnia 15 lutego 2008 r. do dnia 29 lutego 2008 r., od dnia 16 lipca 2008 r. do dnia 16 sierpnia 2008 r., od dnia 16 września 2008 r. do dnia 16 października 2008 r., od dnia 1 listopada 2008 r. do dnia 14 listopada 2008 r. oraz od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia 16 grudnia 2008 r. z powodu przebywania na urloпах bezpłatnych, a także okresu od dnia 5 października 1981 r. do dnia 17 stycznia 1984 r. z powodu braku przedłożenia zaświadczenia z Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej z podaną ilością przepracowanych dniówek obrachunkowych. Ponadto zaznaczył, że nie rozpatrywał również okresu opłacania składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników, który uwzględnia się przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe są krótsze od okresu wymaganego do przyznania renty (decyzja z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...), k. 20 a.r.).

C. P. w dniu 9 września 2016 r. złożył odwołanie od ww. decyzji z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...). W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie prawa materialnego, tj. art. 10 ust. 1 ustawy o

emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez uznanie, że okres opłacania składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników nie powinien zostać wliczony do ogólnego stażu ubezpieczeniowego, uprawniającego go do nabycia prawa do renty w sytuacji, gdy podstawowy okres składkowy i nieskładkowy nie był wystarczający do spełnienia warunku uzyskania prawa do renty. W konkluzji odwołania, ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i przyznanie na jego rzecz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jak również o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odwołanie z dnia 9 września 2016 r. k. 2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., w dniu 21 września 2016 r. zajął stanowisko w sprawie i wniósł o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...), na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., zaś w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku o oddalenie odwołania od ww. decyzji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie zgadzając się z decyzją Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 29 czerwca 2016 r., nie wniósł sprzeciwu od tego orzeczenia do Komisji Lekarskiej ZUS, które to uprawnienie przewiduje art. 14 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z kolei art. 477⁽⁹⁾ § 3⁽¹⁾ k.p.c. stanowi, że sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do Komisji Lekarskiej ZUS i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. W dalszej kolejności organ rentowy wskazał, że w razie nieuwzględnienia przez Sąd powyższego wniosku, domaga się oddalenia odwołania od decyzji z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...) na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. W tym względzie, organ rentowy podkreślił, że odwołujący nie spełnia przesłanki z art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy emerytalnej, albowiem jego częściowa niezdolność do pracy powstała w dniu 17 października 2013 r., a więc po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu ubezpieczenia, tj. od dnia 13 lutego 2010 r. Jednocześnie organ rentowy wyjaśnił, że zaliczenie okresu ubezpieczenia w KRUS w okresie od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 16 czerwca 1996 r. nie ma wpływu na prawo do wnioskowanego świadczenia, tj. na spełnienie przesłanki z art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy emerytalnej. Na tej podstawie organ rentowy uznał, że zaskarżona decyzja z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...), jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona (odpowiedź na odwołanie z dnia 21 września 2016 r. k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

C. P., urodzony w dniu (...), w okresie od dnia 14 września 1971 r. do dnia 17 maja 1973 r. był zatrudniony w firmie „ (...)” S.A. z siedzibą w W.. Następnie w okresie od dnia 25 maja 1973 r. do dnia 8 listopada 1976 r. ubezpieczony świadczył pracę na rzecz (...) Spółdzielni Pracy, a w okresach od dnia 1 kwietnia 1977 r. do dnia 30 września 1981 r. oraz od dnia 2 maja 1985 r. do dnia 29 lutego 1988 r. był zatrudniony w Fabryce (...) z siedzibą w M.. W okresie od dnia 5 października 1981 r. do dnia 17 stycznia 1984 r. C. P. świadczył pracę na rzecz (...) Spółdzielni Produkcyjnej (...), a w okresie od dnia 1 lutego 1984 r. do dnia 22 kwietnia 1985 r. był zatrudniony w Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej z siedzibą w W.. W okresach od dnia 15 maja 1996 r. do dnia 30 listopada 1996 r. oraz od dnia 2 marca 1998 r. do dnia 30 czerwca 1998 r. ubezpieczony świadczył pracę na rzecz zakładu pracy – (...) z siedzibą w Z., a w okresach od dnia 1 czerwca 2000 r. do dnia 30 października 2000 r., od dnia 11 czerwca 2002 r. do dnia 31 marca 2005 r. i od dnia 15 lutego 2006 r. do dnia 31 stycznia 2009 r. na rzecz zakładu pracy – (...) s.c. z siedzibą w N. (informacja dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k. 6-7, informacja dodatkowa dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k. 8-9 a.r.).

W okresach od dnia 10 grudnia 1996 r. do dnia 9 grudnia 1997 r., od dnia 9 kwietnia 2005 r. do dnia 8 października 2005 r. oraz od dnia 14 lutego 2009 r. do dnia 13 lutego 2010 r. ubezpieczony pozostawał zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w W. w charakterze osoby bezrobotnej z prawem do zasiłku. W 2009 r. za okres od dnia 14 lutego 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. odwołujący pobrał zasiłek w łącznej kwocie 7.147,70 zł, natomiast w 2010 r. za okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 13 lutego 2010 r. pobrał zasiłek w łącznej kwocie 989,00 zł (informacja

dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k. 6-7, informacja dodatkowa dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k. 8-9, zaświadczenie z dnia 22 kwietnia 2016 r. k. 14 a.r.).

Rodzice odwołującego J. i M. P. posiadają gospodarstwo rolne położone we wsi M., gmina P. od 1934 r. do chwili obecnej o powierzchni 1,98 ha. Z tego względu, w okresach od dnia 7 kwietnia 1969 r. do dnia 13 września 1971 r., od dnia 9 listopada 1976 r. do dnia 31 marca 1977 r. oraz od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 16 czerwca 1996 r. ubezpieczony zajmował się pracą w tym gospodarstwie i z tego tytułu w okresach od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 31 grudnia 1990 r., od dnia 1 stycznia 1991 r. do dnia 14 maja 1996 r., a także od dnia 15 maja 1996 r. do dnia 16 czerwca 1996 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników (informacja dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k. 6-7, zaświadczenie nr (...) k. 13 a.r.).

W dniu 1 maja 2013 r. ubezpieczony C. P. został przyjęty na Oddział (...) Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w W. z rozpoznaniem olbrzymiej torbieli jamy brzusznej oraz występowania objawów krwawienia z owrzodzenia żołądka w przebiegu choroby. Badanie TK klatki piersiowej wykonane dwufazowo w dniu 17 października 2013 r. wykazało powiększone węzły chłonne śródpiersia i guzki płuc, wobec czego od tego czasu ubezpieczony pozostaje pod ścisłą kontrolą Poradni Onkologicznej (dokumentacja medyczna zgromadzona w aktach organu rentowego).

W dniu 12 maja 2016 r. C. P. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. Inspektoracie w W. wniosek o przyznanie na jego rzecz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Do powyższego wniosku ubezpieczony załączył informację, dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych (wniosek z dnia 12 maja 2016 r. wraz z załącznikiem k. 1-4 a.r.).

W toku postępowania wyjaśniającego, odwołujący został skierowany na badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem wydanym w dniu 29 czerwca 2016 r. stwierdził, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy na okres do dnia 30 czerwca 2017 r. Jako datę powstania częściowej niezdolności do pracy, Lekarz Orzecznik ZUS wskazał dzień 17 października 2013 r. Od powyższego orzeczenia, ubezpieczony C. P. nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS (orzeczenie z dnia 29 czerwca 2016 r. k. 17 a.r.).

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2016 r. (znak: (...)), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu C. P. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Rozstrzygnięcie decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych oparł na art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazując, iż zgodnie z orzeczeniem z dnia 29 czerwca 2016 r. częściowa niezdolność do pracy ubezpieczonego powstała w dniu 17 października 2013 r., a więc po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu ubezpieczenia, tj. od dnia 13 lutego 2010 r. Jednocześnie w treści ww. decyzji organ rentowy przyjął za udowodniony ogólny staż pracy ubezpieczonego w wymiarze 22 lat, 2 miesięcy i 14 dni. Wskazał także, że do stażu pracy ubezpieczonego nie zaliczył następujących okresów: od dnia 1 listopada 2000 r. do dnia 28 lutego 2001 r., od dnia 16 marca 2006 r. do dnia 31 marca 2006 r., od dnia 1 maja 2006 r. do dnia 26 czerwca 2006 r., od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 31 sierpnia 2006 r., od dnia 16 października 2006 r. do dnia 15 listopada 2006 r., od dnia 11 grudnia 2006 r. do dnia 28 lutego 2007 r., od dnia 15 lutego 2008 r. do dnia 29 lutego 2008 r., od dnia 16 lipca 2008 r. do dnia 16 sierpnia 2008 r., od dnia 16 września 2008 r. do dnia 16 października 2008 r., od dnia 1 listopada 2008 r. do dnia 14 listopada 2008 r. oraz od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia 16 grudnia 2008 r. z powodu przebywania na urloпах bezpłatnych, a także okresu od dnia 5 października 1981 r. do dnia 17 stycznia 1984 r. z powodu braku przedłożenia zaświadczenia z (...) Spółdzielni (...) z podaną ilością przepracowanych dniówek obrachunkowych. Ponadto zaznaczył, że nie rozpatrywał również okresu opłacania składek (...), który uwzględnia się przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe są krótsze od okresu wymaganego do przyznania renty (decyzja z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...), k. 20 a.r.).

Od wskazanej powyżej decyzji organu rentowego, C. P. złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 9 września 2016 r. k. 2-3 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 24 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wyjaśnił, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania częściowej niezdolności do pracy, tj. od dnia 17 października 2003 r. do dnia 16 października 2013 r. ubezpieczony udowodnił łączny ogólny staż pracy w wymiarze 4 lat, 11 miesięcy i 10 dni, natomiast w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku, tj. od dnia 13 maja 2006 r. do dnia 12 maja 2016 r. udowodnił łączny ogólny staż pracy w wymiarze 2 lat, 9 miesięcy i 26 dni. Podkreślił także, że nie uwzględnił do stażu pracy okresu opłacania przez wnioskodawcę składek na ubezpieczenie społeczne rolników, ponieważ składki były opłacane do dnia 16 czerwca 1996 r., a więc okres ten nie mieścił się w dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku, jak również w dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy (pismo procesowe z dnia 24 października 2016 r. k. 10-12 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również w aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu dokumenty w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane, co do ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie C. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...), jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

W myśl art. 57 ust. 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: po pierwsze jest niezdolny do pracy; po drugie ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy; po trzecie niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Renta z tytułu niezdolności do pracy nie jest świadczeniem socjalnym, a jej przyznanie jest możliwe dopiero po spełnieniu wszystkich, a nie tylko niektórych, ustawowych przesłanek o jakich mowa w art. 57 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu (art. 12 ustawy). Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy) (por. wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 stycznia 2004 roku, sygn. akt II UK 222/03). Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że odwołujący jest osobą częściowo niezdolną do pracy od dnia 17 października 2013 r., co wynika z orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 29 czerwca 2016 r. Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało zatem ustalenia, czy ubezpieczony spełnia pozostałe przesłanki do uzyskania prawa do wnioskowanego świadczenia, tj. czy niezdolność do pracy powstała w okresach wymienionych w art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy emerytalnej albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Wobec całokształtu okoliczności sprawy, a zwłaszcza na podstawie załączonej do akt sprawy dokumentacji, Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa. Bezspornie ostatni okres ubezpieczenia wnioskodawcy ustał w dniu 13 lutego 2010 roku, zaś po tej dacie ubezpieczony nie miał nowych okresów zatrudnienia. Nie budzi zatem wątpliwości, że odwołujący nie spełnia warunku określonego w art. 57 ust. 1 pkt. 3 ustawy emerytalnej,

albowiem niezdolność do pracy nie powstała w trakcie żadnego z wymienionych w tym przepisie okresów (w szczególności nie powstała w okresie zatrudnienia) ani też w ciągu 18 miesięcy od ustania okresu ubezpieczenia. Ostatni okres ubezpieczenia ustał z dniem 13 lutego 2010 r., natomiast niezdolność do pracy powstała w dniu 17 października 2013 r.

Jednocześnie zgodnie z ustaleniami faktycznymi Sądu ubezpieczony C. P. nie legitymuje się wymaganym 5-letnim okresem składkowym i nieskładkowym, który – zgodnie z art. 58 ust. 2 ustawy – powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę tj. w okresie od dnia 13 maja 2006 r. do dnia 12 maja 2016 r. lub przed powstaniem niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia od dnia 17 października 2003 r. do dnia 16 października 2013 r. Podkreślenia wymaga, że w okolicznościach niniejszej sprawy Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 29 czerwca 2016 r. ustalił, że niezdolność do pracy odwołującego powstała w dniu 17 października 2013 r. Ubezpieczony C. P., jak wskazał organ rentowy, udowodnił w pierwszym ze wskazanych okresów 2 lata, 9 miesięcy i 26 dni okresów składkowych oraz nie wykazał żadnych okresów nieskładkowych, natomiast w drugim udokumentował okresy składkowe w wymiarze 4 lat, 11 miesięcy i 10 dni oraz nie wykazał żadnych okresów nieskładkowych. Twierdzenie powyższe nie zostało w toku sprawy w sposób skuteczny zakwestionowane przez ubezpieczonego. Wprawdzie ubezpieczony podnosił, że organ rentowy nie uwzględnił okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, jednak okres ten nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na fakt, że składki były przez ubezpieczonego opłacane wyłącznie do dnia 16 czerwca 1996 r., a więc okres ten nie mieścił się w dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku, jak również w dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy. Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem na stwierdzenie, że ubezpieczony nie spełnia łącznie wszystkich warunków niezbędnych do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określonych w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Powyższe ustalenie przesądza zatem, że odwołanie ubezpieczonego w powyższym zakresie należy uznać za bezzasadne.

Z tych też względów, w ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania C. P. od decyzji z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: (...), wobec, czego Sąd Okręgowy podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł w sentencji wyroku.

Jednocześnie wskazać należy, że w realiach rozpoznawanej sprawy brak było podstaw do uwzględnienia wniosku organu rentowego o odrzucenie odwołania na podstawie art. 477⁹ § 3¹k.p.c., który stanowi, że sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do Komisji Lekarskiej ZUS i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. W tym względzie wskazać bowiem należy, że organ rentowy winien był w treści pouczenia zawartego w orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS poinformować wnioskodawcę o wszystkich konsekwencjach tego orzeczenia, w szczególności wynikających z ustawy emerytalnej, tj. art. 57 ust. 1 pkt. 2 i 3 w związku z art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z kolei orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 29 czerwca 2016 r. zawierało jedynie pouczenie o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, brak było natomiast w jego treści wyjaśnienia, że nawet ustalenie istnienia niezdolności do pracy w przypadku wnioskodawcy nie pozwala na przyznanie prawa do świadczenia rentowego. Dla wnioskodawcy niezorientowanego w kazuistycznych przepisach określających przesłanki prawa do renty, a w szczególności określających przesłanki stażowe oraz te dotyczące okresu powstania niezdolności do pracy, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS było pozornie korzystne, albowiem stwierdzono w nim jego częściową niezdolność do pracy. Z tego powodu odwołujący uznał, że nie musi wnieść sprzeciwu od pozytywnego dla niego orzeczenia.

Zauważyć przy tym należy, że w tego rodzaju sprawach, w których prawa do renty odmawia się nie z powodu nieistnienia niezdolności do pracy, lecz z powodu niespełnienia warunków powstania tej niezdolności w okresie ubezpieczenia (lub 18 miesięcy po jego ustaniu) lub braku odpowiedniej liczby okresów ubezpieczenia, pouczenia winny być kierowane do stron w sposób indywidualny. Winny one zawierać wskazanie, że z uwagi na niespełnienie

warunków z art. 57 ust. 1 pkt. 2 i 3 ww. ustawy, samo ustalenie istnienia niezdolności do pracy nie będzie wystarczało do nabycia prawa do renty. W tym bowiem zakresie to na organie rentowym spoczywa ciężar zbadania pozostałych warunków świadczenia oraz sformułowania odpowiedniego pouczenia dla wnioskodawców zgodnie z art. 9 k.p.a. Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, że niewniesienie przez odwołującego sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, a złożenie odwołania wprost do Sądu, było przez wnioskodawcę niezawinione wskutek braku należytego pouczenia o konsekwencjach pozornie tylko korzystnego dla niego orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS. Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, że ze wskazanych powyżej przyczyn wniosek organu rentowego o odrzucenie odwołania nie zasługiwał na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)